

Publicerad 2022-05-25 00:03 av I i s o

Östergarnslandet

måsarna skriker dygnet runt nu
jag håller händerna för öronen som kåpor
de vita lakanen är fuktiga

himlen är ljus men tung
och jag önskar att jag kunde lägga ett snitt precis i mitten
bända upp den som en bröstkorg
öppna ett annat rum

nya karolinska
handsprit och panik

vi hör inte längre hemma här
vi ska lämna för sista gången

sommaren bränner där ute
mina lår klibbar mot stolen i plast
jag ångrar att jag tog en så kort kjol

jag har redan glömt läkarens namn
men jag säger tack innan vi går

Östergarnslandet är kargt
den torra marken knastrar under fötterna
solen gassar mot husväggen
men nyponbuskarna blommar

skottkärran ligger upp och ned vid en trave virke
omsorgsfullt har du lagt en pressening över allt

och du ska aldrig flytta på något igen

det finns inga måsar vid det här havet
bara en koltrast om morgonen
välkommen i allt det tysta

jag klappar mammas mjuka kinder
lovar allt möjligt

Pappa dog
nu är han i havet

solen lämnar äntligen
vågorna tar sats på nytt

och himlen knakar
som revben som knäcks
öppnar upp
nya rum och nya bilder

om vi bläddrar tillräckligt länge
kanske vi når dit vi med

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren l i s o med Poeter.se id #39916 innehar upphovsrätten